

Závěrečná zpráva z hodnocení dopadů regulace (RIA)

Příloha vládního návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

1. Základní identifikační údaje

Název návrhu zákona:

Zákon, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

Zpracovatel / zástupce předkladatele
Ministerstvo financí

Předpokládaný termín nabytí účinnosti,
v případě dělené účinnosti rozveďte

1. července 2015

1. ledna 2021

Implementace práva EU: *Ano* (pokud zvolíte *Ano*):

- uveďte termín stanovený pro implementaci: 1. července 2015

- uveďte, zda jde návrh nad rámec požadavků stanovených předpisem EU?: *Ne*

2. Cíl návrhu zákona

1. Daňové zvýhodnění biopaliv

Cílem návrhu zákona je implementace Víceletého programu podpory dalšího uplatnění udržitelných biopaliv v dopravě na období 2015 – 2020 (dále jen „Program“), který vypracovalo Ministerstvo zemědělství a který byl schválen vládou dne 6. srpna 2014 usnesením vlády č. 655. V návaznosti na připomínky Evropské komise v rámci notifikačního procesu Programu bylo nutno učinit změny ve výpočtech a následných výších daňových zvýhodnění.

Hlavními cíli Programu je splnění závazného cíle nahradit alespoň 10 % konečné spotřeby energie v dopravě energií z obnovitelných zdrojů a splnění povinnosti snižování emisí skleníkových plynů na jednotku energie obsaženou v pohonné hmotě v jejím úplném životním cyklu.

Do konce roku 2014 se požaduje snížení emisí skleníkových plynů o 2 %, do konce roku 2017 o 4 % a do konce roku 2020 o 6 % ve srovnání se základní hodnotou emisí skleníkových plynů pro fosilní pohonné hmoty.

Potřebná podpora čistých biopaliv a vysokoprocenních směsí biopaliv s fosilními palivy je navržena na jejich přiměřeném daňovém zvýhodnění, protože kotované burzovní ceny biopaliv jsou stále vyšší než paliv fosilních paliv.

Bez těchto daňových zvýhodnění by Česká republika podle Programu pravděpodobně nesplnila výše uvedené cíle.

2. Zavedení sledování plnění povinnosti uvádět stanovené množství biopaliv v pohonných hmotách v průběhu kalendářního roku

Předmětem navrhované právní úpravy zákona o ochraně ovzduší je zavedení průběžného sledování plnění povinnosti dodavatele pohonných hmot zajistit, aby v pohonných hmotách, které uvádí do volného daňového oběhu v České republice, nebo které dodává na český trh, pokud již byly uvedeny do volného daňového oběhu v jiném členském státu, bylo obsaženo minimální množství biopaliva.

3. Agregované dopady návrhu zákona

3.1 Dopady na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty: *Ano*

Návrh bude mít negativní vliv na inkaso veřejných rozpočtů v důsledku daňového zvýhodnění čistých biopaliv a vysokoprocentních směsí biopaliv s tradičními fosilními pohonnými hmotami. Roční výše podpory se pohybuje v rozmezí 1,5 – 1,8 mld. Kč tím, že do konce roku 2015 je odhadována na cca 700 mil. Kč. Kumulovaně má podpora v letech 2015 až 2020 dosáhnout přibližně 9 mld. Kč.

Podle Programu však uvedená daňová podpora povede ke vzniku nových pracovních příležitostí, z nichž bude do veřejných rozpočtů kumulovaně odvedeno mezi 14,6 až 16,2 mld. Kč. Tyto dodatečné příjmy veřejných rozpočtů mají tedy podle Programu převážít a celkově působit na veřejné rozpočty pozitivně.

3.2 Dopady na podnikatelské subjekty: *Ano*

Návrh může pozitivně působit na odvětví, která jsou jím podporována. Jedná se především o zemědělství a zpracovatelský průmysl, který je zaměřen na výrobu biopaliv. Dále se může jednat o nepřímý pozitivní vliv na odvětví, která jsou napojena na výstavbu infrastruktury nutné k rozvoji těchto paliv na trhu.

Pozitivní přínos na tato odvětví je na druhé straně spojen s určitým negativním dopadem na sektor zpracování ropy. Tento negativní dopad však může být podle Programu v blízké budoucnosti znovu kladně ovlivněn zapojením petrochemických rafinérií do procesu hydrokrakování při zpracování olejových a tukových zbytků, mastných kyselin a esterů, tedy moderních biopaliv.

3.3 Dopady na územní samosprávné celky (obce, kraje): *Ano*

Dá se předpokládat, že návrh bude mít pozitivní dopad na venkovské oblasti a zaměstnanost v nich.

3.4 Sociální dopady: *Ano*

Z výše uvedených důvodů lze předpokládat, že úprava bude mít pozitivní sociální dopady.

3.5 Dopady na životní prostředí: *Ano*

Hlavními cíli Programu v oblasti daňového zvýhodnění biopaliv je splnění závazného cíle nahradit alespoň 10 % konečné spotřeby energie v dopravě energií z obnovitelných zdrojů a splnění povinnosti snižování emisí skleníkových plynů na jednotku energie obsaženou v pohonné hmotě v jejím úplném životním cyklu, kdy se do konce roku 2014 požaduje snížení emisí skleníkových plynů o 2 %, do konce roku 2017 o 4 % a do konce roku 2020 o 6 % ve srovnání se základní hodnotou emisí skleníkových plynů pro fosilní pohonné hmoty. Návrh by tedy měl mít pozitivní dopady na životní prostředí.

Obsah

1	Daňové zvýhodnění biopaliv.....	6
1.1	Důvod předložení a cíle.....	6
1.1.1	Název.....	6
1.1.2	Definice problému.....	6
1.1.3	Popis existujícího právního stavu v dané oblasti	7
1.1.4	Identifikace dotčených subjektů.....	7
1.1.5	Popis cílového stavu.....	11
1.1.6	Zhodnocení rizika.....	12
1.2	Návrh variant řešení.....	12
1.3	Vyhodnocení nákladů a přínosů	15
1.3.1	Identifikace nákladů a přínosů	15
1.3.2	Náklady	15
1.3.3	Přínosy.....	17
1.3.4	Vyhodnocení nákladů a přínosů variant.....	19
1.4	Návrh řešení.....	20
1.4.1	Stanovení pořadí variant a výběr nejvhodnějšího řešení.....	20
1.5	Implementace doporučené varianty a vynucování	20
1.6	Přezkum účinnosti regulace.....	21
1.7	Konzultace a zdroje dat	21
2	Zavedení sledování plnění povinnosti uvádět stanovené množství biopaliv v pohonných hmotách v průběhu kalendářního roku.....	22
2.1	Důvod předložení a cíle.....	22
2.1.1	Název.....	22
2.1.2	Definice problému.....	22
2.1.3	Popis existujícího právního stavu v dané oblasti	22
2.1.4	Identifikace dotčených subjektů.....	23
2.1.5	Popis cílového stavu.....	23
2.1.6	Zhodnocení rizika.....	23
2.2	Návrh variant řešení.....	23
2.3	Vyhodnocení nákladů a přínosů	24
2.3.1	Identifikace nákladů a přínosů	24
2.3.2	Náklady	24
2.3.3	Přínosy.....	25
2.3.4	Vyhodnocení nákladů a přínosů variant.....	25
2.4	Návrh řešení.....	26

2.4.1	Stanovení pořadí variant a výběr nejvhodnějšího řešení.....	26
2.5	Implementace doporučené varianty a vynucování	26
2.6	Přezkum účinnosti regulace.....	27
2.7	Konzultace a zdroje dat	27

1 Daňové zvýhodnění biopaliv

1.1 Důvod předložení a cíle

1.1.1 Název

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.

1.1.2 Definice problému

Navrhovanou novelou je do zákona o spotřebních daních a zákona o dani z plynů implementován Víceletý program podpory dalšího uplatnění udržitelných biopaliv v dopravě na období 2015 – 2020 (dále jen „Program“), který byl zpracován v gesci Ministerstva zemědělství a schválen vládou dne 6. srpna 2014 usnesením č. 655.

Program byl vypracován na základě čl. 16 (5) směrnice 2003/96/ES, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny. Podle čl. 26 (2) této směrnice je nutno víceletým programem navrhovaná daňová zvýhodnění oznámit Evropské komisi z hlediska veřejné podpory v souladu s čl. 107 Smlouvy o fungování Evropské unie.

Ministerstvo zemědělství informovalo, že Program byl zaslán Evropské komisi v průběhu měsíce září 2014. Novela zákona nesmí vstoupit v účinnost dříve, než Evropská komise vydá rozhodnutí o schválení Programu. V opačném případě by Evropská komise mohla zahájit řízení s Českou republikou z důvodu porušení čl. 107 Smlouvy o fungování Evropské unie.

V rámci notifikačního procesu Programu vznesla Evropská komise závažné výhrady k výpočtu potřebných podpor, a proto musely být jednotlivé výše daňových zvýhodnění revidovány,

Nízkoprocentní přimíchávání biopaliv do pohonných hmot nepočítá s žádným daňovým zvýhodněním. Do motorové nafty lze podle příslušných technických norem takto přimíchat až 7 % a do bezolovnatého benzínu až 10 % biosložky.

Hlavními cíli Programu je splnění závazného cíle náhrady alespoň 10 % konečné spotřeby energie v dopravě energií z obnovitelných zdrojů, tj. biopalivy a elektřinou, a splnění povinnosti snižování emisí skleníkových plynů na jednotku energie obsaženou v pohonné hmotě v jejím úplném životním cyklu.

Do konce roku 2014 se požaduje snížení emisí skleníkových plynů o 2 %, do konce roku 2017 o 4 % a do konce roku 2020 o 6 % ve srovnání se základní hodnotou emisí skleníkových plynů pro fosilní pohonné hmoty.

Tyto cíle vyplývají ze směrnice 2009/28/ES o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů a směrnice 2009/30/ES, kterou se mění směrnice 98/70/ES, pokud jde o specifikaci benzínu, motorové nafty a plynových olejů, zavedení mechanismu pro sledování a snížení emisí skleníkových plynů, a směrnice Rady 1999/32/ES, pokud jde o specifikaci paliva používaného plavidly vnitrozemské plavby, a kterou se ruší směrnice 93/12/EHS.

Transpozice uvedených směrnic je v České republice provedena zákonem č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, a prováděcím nařízením vlády č. 351/2012 Sb., o kritériích udržitelnosti biopaliv. Již od roku 2017 jsou omezeny možnosti dosažení stanovených cílů pro konvenční biopaliva a vytváří se tlak na využívání biopaliv s úsporou emisí skleníkových plynů výrazně vyšší než 50 %.

Výroba biopaliv s úsporou emisí skleníkových plynů přesahující 70 % se zatím v poměrně malé míře orientuje na odpadní rostlinné a živočišné oleje. Přes výsledky výzkumu moderních biopaliv, vyrobených ze zbytků biomasy, biogenních odpadů a energetické biomasy, další konverzní jednotky na výrobu moderních biopaliv nejsou v současnosti k dispozici a zatím neexistuje reálný záměr je v České republice vybudovat.

Vedle toho je nutné zohlednit možnosti uplatnění udržitelných biopaliv v současném sortimentu pohonných hmot s ohledem na maximální množství pro jejich přimíchávání dané platnými technickými normami.

Uvedené povinnosti budou proto nadále plněny nejen využíváním standardizovaných nízkoprocentních směsných biopaliv v motorových benzínech a motorové naftě v souladu s příslušnými technickými normami, ale současně také dodávkami vysokoprocentních směsí biopaliv s fosilními palivy a čistých biopaliv, která splňují kritéria udržitelnosti.

Potřebná podpora čistých biopaliv a vysokoprocentních směsí biopaliv s fosilními palivy je i po revizi výpočtů navržena na jejich přiměřeném zvýhodnění, protože kotované burzovní ceny biopaliv jsou stále vyšší než ceny fosilních paliv.

1.1.3 Popis existujícího právního stavu v dané oblasti

Základní úprava podpory uplatňování udržitelných biopaliv v dopravě v České republice je obsažena v zákonu č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů. Tento zákon stanoví povinnost dodávat na daňové území České republiky stanovené minimální množství biopaliv (4,1 % z celkového objemu motorových benzínů a 6,0 % z celkového objemu motorové nafty). Do tohoto povinného minimálního podílu jsou započítávána biopaliva splňující kritéria udržitelnosti, která se nachází v klasických pohonných hmotách (nízkoprocentní přimíchávání), ve vysokoprocentních směsích s klasickými pohonnými hmotami a v čistém stavu.

Nízkoprocentní přimíchávání biopaliv do pohonných hmot nepočítá s žádným daňovým zvýhodněním. Do motorové nafty lze podle příslušných technických norem takto přimíchat až 7 % a do bezolovnatého benzínu až 10 % biosložky.

Daňová zvýhodnění čistých biopaliv splňujících kritéria udržitelnosti (vyjma bioplynu v plynném stavu) a vysokoprocentních směsí biopaliv splňujících kritéria udržitelnosti s klasickými pohonnými hmotami jsou v České republice upravena zákonem č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o spotřebních daních“). Daňová zvýhodnění bioplynu (v plynném stavu) jsou obsažena v části čtyřicáté páté zákona č. 261/2007 Sb., o stabilizaci veřejných rozpočtů (dále jen „zákon o dani z plynů“). Tato daňová zvýhodnění jsou poskytována na základě předchozího Víceletého programu, jehož účinnost končí k 30. červnu 2015.

Návrhy navazujících daňových zvýhodnění vysokoprocentních a čistých biopaliv jsou obsahem Programu na období let 2015 - 2020, který vládě předložilo Ministerstvo zemědělství a který jí byl schválen dne 6. srpna 2014. V návaznosti na závažné připomínky Evropské komise ke způsobu výpočtu navržených podpor, které vzešly z notifikačního procesu Programu, musely být navrhované výše daňových zvýhodnění biopaliv splňujících kritéria udržitelnosti adekvátním způsobem revidovány.

1.1.4 Identifikace dotčených subjektů

Existuje široké spektrum subjektů, které budou v důsledku daňového zvýhodnění čistých a vysokoprocentních biopaliv splňujících kritéria udržitelnosti biopaliv dotčeny. V níže uvedeném výčtu jsou vyjmenovány dotčené subjekty a slovně popsány možné dopady

daňového zvýhodnění biopaliv na tyto subjekty. Tyto dopady jsou rozděleny na přímé a nepřímé.

1.1.4.1 Zemědělci pěstující plodiny pro výrobu biopaliv první generace, tj. pěstitele řepky, pšenice, cukrovky atd.

Plocha řepky v roce 2012 činila 401 tis. ha, k produkci MEŘO pro pohon motorů byla využita plocha cca 141 tis. ha. Počet subjektů, které pěstují (budou pěstovat) řepku určenou k výrobě pohonné hmoty, není možné podle Ministerstva zemědělství zjistit, protože počet pěstitelů se každoročně mění.

Plocha pro pěstování **technické cukrovky** v roce 2012 činila 61 tis. ha, z toho pro výrobu bioethanolu byla využita půda o velikosti 13 tis. ha. Dále byla pro výrobu bioethanolu využita **kukuřice**, na ploše o velikosti 11 tis. ha.

Z Akčního plánu pro biomasu vyplývá, že Česká republika je schopna z hlediska výchozí suroviny plně zajistit svoji potravinovou soběstačnost a zároveň splnit cíle pro využívání obnovitelných zdrojů v dopravě.

Nepřímé dopady

Dopady na pěstitele surovin pro výrobu biopaliv splňujících kritéria udržitelnosti jsou spíše **nepřímé**, neboť cenové zvýhodnění biopaliv může vést (ale také nemusí) k nárůstu poptávky po těchto surovinách pěstovaných v České republice. Bude však záležet na nákladových podmínkách domácích zemědělců, zda budou plodiny pro výrobu biopaliv pěstovány na území České republiky nebo v zahraničí.

Pokud skutečně vzroste poptávka po domácích surovinách, jak předpokládá Program, vzroste zaměstnanost v zemědělství, tj. na venkově. Podle Programu má do roku 2020 takto vzniknout cca 14 tis. pracovních míst.

1.1.4.2 Lihovary, tj. výrobci lihu

Líh, který splňuje kritéria udržitelnosti biopaliv, je v současné době hlavní komoditou nahrazující motorový benzín a také hlavní složkou uvažovaných vysokoprocenních palivových směsí E85 a E95. Výrobní kapacita bioethanolu čtyř existujících lihovarů, které jsou schopny potenciálně produkovat etanol použitý k výrobě pohonných hmot v České republice, je v současné době 3,7 mil. hl/rok. Dva z těchto lihovarů nejsou v současné době v provozu (PLP a Korfil).

Tabulka 1: Výrobci bioethanolu v České republice a jejich roční produkční kapacita

Název společnosti	Rok zahájení výroby	Roční produkční kapacita (hl)	Roční produkční kapacita (t)	Základní použítá surovina
Agroetanol Tereos TTD, a.s. (lihovar Dobrovice)	2006	1 000 000	79 000	cukrová řepa
PLP, a.s. (lihovar Trmice)	2007	1 000 000	79 000	obiloviny, kukuřice
Ethanol Energy, a.s. (lihovar Vrdy)	2007	700 000	55 200	obiloviny, kukuřice
Korfil, a.s. (lihovar Hustopeče)	2008	1 000 000	79 000	obiloviny
CELKEM		3 700 000	292 200	

Zdroj: Program

Přímé dopady

Vzhledem k tomu, že poptávka po lihu, který splňuje kritéria udržitelnosti biopaliv, v důsledku daňového zvýhodnění biopaliv vzroste, dá se očekávat i nárůst poptávky po produkci těchto českých lihovarů. Stejně podmínky budou nicméně platit i pro bioethanol pocházející z Evropské unie či dovezený z třetích zemí a spotřebovaný na daňovém území České republiky, proto bude velmi záležet na nákladových položkách této výroby.

Nepřímé dopady

V případě, kdy bude bioethanol, který je v současné době subjektem produkovan pro potravinářské účely, nabízen za účelem výroby směsných paliv nebo přímo pro pohon motorů, může vzrůst poptávka po potravinářském bioethanolu u jiných producentů.

Zvýšená produkce může v obou případech vést k nárůstu zaměstnanosti.

1.1.4.3 Výrobci metylesterů mastných kyselin

Metylestery mastných kyselin (FAME) a zejména metylester řepkového oleje (MEŘO), které splňují kritéria udržitelnosti biopaliv, jsou v současné době hlavní komoditou nahrazující motorovou naftu a jsou také hlavní složkou ve vysokoprocenní palivové směsi B30 (resp. SMN30). Výrobní kapacita stávajících producentů FAME použitého k výrobě pohonných hmot v České republice je v současné době 410 tis. t/rok.

Tabulka 2: Výrobci FAME v České republice a jejich roční produkční kapacita

Název společnosti	Rok zahájení výroby	Roční produkční kapacita FAME – MEŘO (t)	Rozhodující použitá surovina
AGROPODNIK, a.s. Jihlava	2004	70 000	řepka olejka
Oleo Chemical, a.s. Liberec	2009	70 000	odpadní rostlinné oleje a živočišné tuky, řepkový olej
Primagra, a.s. Milín	2007	35 000	řepka olejka
Preol, a.s. Lovosice	2009	120 000	řepka olejka
FAME, a.s. Ústí/L.	2007	100 000	odpadní rostlinné oleje a živočišné tuky, řepkový olej
Ostatní	-	15 000	řepka olejka
CELKEM	-	410 000	-

Zdroj: Program

Přímé dopady

Vzhledem k tomu, že poptávka po FAME, které splňují kritéria udržitelnosti biopaliv, v důsledku daňového zvýhodnění biopaliv vzroste, dá se očekávat i nárůst poptávky po produkci těchto českých producentů. Stejná zvýhodnění budou nicméně platit i pro produkty pocházející z Evropské unie či dovezené ze třetích zemí a spotřebované na daňovém území České republiky. Bude proto velmi záviset na nákladových položkách této výroby FAME v České republice.

Zvýšená produkce může vést k nárůstu zaměstnanosti.

1.1.4.4 Potenciální i stávající výrobci směsných pohonných hmot, tj. subjekty, které vyrábějí pohonné hmoty s biosložkou mícháním minerálního oleje a biosložky

V České republice takto vyrábí směsné pohonné hmoty přibližně 13 výrobců pohonné hmoty **B30** a 2 výrobci pohonné hmoty **E85**.

Přímé dopady

Je možné očekávat nárůst produkce těchto subjektů s potenciálními pozitivními dopady do zaměstnanosti.

1.1.4.5 Výrobci benzínu a nafty, tj. rafinérie

V současné době jsou v České republice v provozu dvě rafinérie ropy, jedná se o rafinérii Kralupy nad Vltavou a rafinérský komplex v Litvínově (obě Česká rafinérská, a.s.).

Přímé dopady

Produkt tohoto odvětví nebude daňově zvýhodňován, v případě nárůstu spotřeby biopaliv může docházet k náhradě tradičních pohonných hmot a tím pádem ke ztrátě části trhu a poklesu produkce s dopady na zaměstnanost tohoto odvětví. Ten však může být podle Programu v blízké budoucnosti znovu kladně ovlivněn zapojením petrochemických rafinérií a procesu hydrokrakování při zpracování olejových a tukových zbytků, mastných kyselin a esterů, řazených mezi moderní biopaliva.

1.1.4.6 Provozovatelé čerpacích stanic

Evidence čerpacích stanic (zdroj: Ministerstvo průmyslu a obchodu) zahrnovala k 30. červnu 2014 celkem 6 990 čerpacích stanic. Z tohoto počtu bylo 3 765 veřejných čerpacích stanic s prodejem pohonných hmot veřejnosti a 604 veřejných čerpacích stanic s prodejem pohonných hmot vymezeným subjektům, neveřejných čerpacích stanic s výdejem pohonných hmot pro vlastní spotřebu bylo 2 621.

Z celkového počtu čerpacích stanic bylo evidováno celkem 298 stanic, které nabízely směsnou motorovou naftou (**B30**), 181 stanic s bionaftou (**B100**) a 180 stanic s palivem **Ethanol E85**.

Přímé dopady

Provozovatelům čerpacích stanic bude nadále umožněno nabízet na stojanech i cenově konkurenceschopné alternativní pohonné hmoty, což však může vést k navýšení nákladů na zřízení nových výdejních stanic v případech, kdy nebudou použity stojany stávající. Poskytování alternativních pohonných hmot může navýšit čerpacím stanicím obrát z prodeje alternativních pohonných hmot i produktů v rámci přidružených obchodů.

1.1.4.7 Koneční spotřebitelé pohonných hmot

Pokud situaci zjednodušíme a spotřebu konečných spotřebitelů aproximujeme spotřebou dopravních prostředků registrovaných v České republice, lze uvést následující. V České republice bylo v roce 2013 registrováno 4,8 mil. osobních automobilů, z toho 3,2 mil. benzínových, 1,5 mil. dieselových, 237 elektromobilů a cca 7 tis. ostatních. V České republice bylo v roce 2013 dále registrováno 977 tis. motocyklů, 593 tis. nákladních vozidel, 8 tis. tahačů, 20 tis. mikrobuseů a autobusů a 32 tis. speciálních automobilů.

Oficiální statistiky o počtu vozidel spalujících alternativní paliva neexistují. Expertním odhadem je v České republice schopno spalovat pohonnou hmotu **E85** cca 8 tis. vozidel,

pohonnou hmotu **B30** většina vozidel s dieslovým motorem vyrobená po roce 1997 a pohonnou hmotu **B100** většina nákladních vozidel.

V současné době používají motorovou naftu také plavidla, drážní vozidla a lokomotivy, motorové benzíny pak malá plavidla. Tyto dopravní prostředky jsou také schopny spalovat také alternativní paliva.

Přímé dopady

Konečným spotřebitelům se změní spektrum nabízených produktů na trhu, mohou realizovat dopady na cenu klasických motorových paliv (potenciální snížení z důvodu vyšší konkurence) a bude jim umožněno substituovat stávající motory na standardní paliva motory poháněné alternativními palivy.

1.1.4.8 Potenciální spotřebitelé některých potravin

Jedná se de facto o všechny osoby, které spotřebovávají v České republice potraviny. Zemědělské plodiny používané k produkci biopaliv mohou konkurovat potravinářskému využití a sníženou nabídkou těchto surovin na potravinářském trhu ovlivňovat situaci na trhu potravin.

Možné nepřímé dopady

Nárůst spotřeby biopaliv první generace může mít za určitých okolností potenciální dopad na ceny potravin (teoreticky zvýšená konkurence na dostupných plochách, kde se pěstují suroviny pro výrobu biopaliv první generace s jinými plodinami zemědělství používanými pro potravinářské využití, konkurence již vyprodukovaných surovin mezi potravinářským a palivovým průmyslem). Tento potenciální problém by byl výraznější v případě možných budoucích neúrod.

1.1.4.9 Správce daně (celní úřady příslušné podle sídla nebo místa pobytu plátce daně)

Možné dopady

Administrace daňových zvýhodnění je náročnější než při aplikaci standardní sazby daně. Jakákoliv daňová zvýhodnění či diferenciacce mohou vést k rizikovému chování některých subjektů a nárůstu potenciálu daňových úniků, tedy k nárůstu nákladů na správu daně. Vzhledem k tomu, že Program navazuje na program předchozí, neočekává se výrazný nárůst nákladů správce daně.

1.1.4.10 Státní fond dopravní infrastruktury

Inkaso spotřební daně z minerálních olejů je z 9,1 % alokováno do tohoto fondu.

Přímé dopady

Dopady na tento fond budou negativní, neboť jeho příjmem nejsou uváděné zvýšené odvody z nově vytvořených pracovních míst. Roční výše výpadku inkasa tohoto fondu činí přibližně 152 mil. Kč, kumulovaně v letech 2015 až 2020 přibližně 820 mil. Kč.

Nutno však zdůraznit, že nikoliv v porovnání se stávající situací, kdy jsou již biopaliva splňující kritéria udržitelnosti daňově zvýhodňována, ale v porovnání se situací, kdy by byla tato biopaliva plně zdaněna.

1.1.5 Popis cílového stavu

Cílem návrhu zákona je implementace Programu na období let 2015 - 2020, který vypracovalo Ministerstvo zemědělství a který byl schválen vládou dne 6. srpna 2014

usnesením vlády č. 655 s revidovanými výšemi daňových zvýhodnění ve smyslu připomínek Evropské komise, které vznesla v rámci procesu notifikace Programu

Hlavními cíli Programu je splnění závazného cíle nahradit alespoň 10 % konečné spotřeby energie v dopravě energií z obnovitelných zdrojů, tj. biopalivy a elektřinou a splnění povinnosti snižování emisí skleníkových plynů na jednotku energie obsaženou v pohonné hmotě v jejím úplném životním cyklu.

Do konce roku 2014 se požaduje snížení emisí skleníkových plynů o 2 %, do konce roku 2017 o 4 % a do konce roku 2020 o 6 % ve srovnání se základní hodnotou emisí skleníkových plynů pro fosilní pohonné hmoty.

Potřebná podpora čistých biopaliv a vysokoprocenních směsí biopaliv s fosilními palivy je navržena na jejich přiměřeném daňovém zvýhodnění, protože kotované burzovní ceny biopaliv jsou stále vyšší než ceny paliv fosilních paliv.

Bez těchto daňových zvýhodnění by Česká republika podle Ministerstva zemědělství pravděpodobně nesplnila výše uvedené cíle.

1.1.6 Zhodnocení rizika

Hlavním rizikem vyplývajícím z nečinnosti je, že by Česká republika podle Ministerstva zemědělství pravděpodobně nesplnila cíle nahradit alespoň 10 % konečné spotřeby energie v dopravě energií z obnovitelných zdrojů a snížit emise skleníkových plynů na požadovanou úroveň, jak vyplývá ze směrnic 2009/28/ES a 2009/30/ES.

Dalším rizikem vyplývajícím z nečinnosti je nesplnění úkolu vlády uvedeném v usnesení č. 655/2014.

1.2 Návrh variant řešení

Technické aspekty daňových zvýhodnění byly již diskutovány v rámci RIA k implementaci předchozího Programu na roky 2009 – 2015. Z tohoto důvodu jsou v současné době od spotřební daně osvobozeny **rostlinné oleje**, **B100** a **bioplyn** splňující kritéria udržitelnosti, které jsou určeny k použití, nabízeny k prodeji, nebo používány pro pohon motorů. Pohonnou hmotu **E95** a biopaliva druhé generace lze od daně osvobodit na základě tzv. pilotních projektů technologického vývoje ekologicky příznivější palivové směsi, na pohonnou hmotu **B30** se vztahuje snížená sazba daně. U pohonné hmoty **E85** lze v současné době uplatnit nárok na vrácení daně (12,84 Kč/l) z podílu bioethanolu ve směsi.

Znění nového Programu na roky 2015 – 2020 implikuje potenciální změnu pouze u dvou produktů: **B100** a **E85**. U pohonné hmoty **B100** by měla být stanovena sazba daně ve výši 0,50 Kč/l, u pohonné hmoty **E85** by měla být výše vrácené daně z 12,84 Kč/l bioethanolu ve směsi na 12,60 Kč/l bioethanolu ve směsi.

Z tohoto důvodu se původně nabízely tři možné varianty. V rámci procesu notifikace Programu vznesla Evropská komise výhrady ke způsobu výpočtu navrhovaných podpor. Z tohoto důvodu bylo nutné navrhované výše daňových zvýhodnění biopaliv adekvátním způsobem upravit, což dalo za vznik čtvrté variantě.

Varianta 0

Tato varianta předpokládá zachování stávajícího stavu daňového zvýhodnění biopaliv. Jedná se o variantu, která by nastala v případě, že by do 1. července 2015 nebyl novelizován zákon o spotřebních daních. Tento stav je charakterizován následovně:

- **Pohonná hmota B30** (s metylestery řepkového oleje splňující kritéria udržitelnosti biopaliv) by byla zdaněna sníženou sazbou spotřební daně ve výši 7.665 Kč/1000 litrů.
- **Pohonná hmota B100** (metylestery mastných kyselin splňující kritéria udržitelnosti biopaliv) by byla osvobozena od spotřební daně.
- **Rostlinné oleje určené k pohonu motorů**, které splňují kritéria udržitelnosti biopaliv, by byly osvobozeny od spotřební daně.
- **Bioplyn (v kapalném nebo plynném stavu) učený k pohonu motorů** by byl osvobozen od spotřební daně, resp. od daně ze zemního plynu a některých dalších plynů.
- **Biopaliva druhé generace** by bylo i nadále možné zcela osvobodit od spotřební daně na základě tzv. pilotních projektů technologického vývoje ekologicky příznivých paliv.
- **Pohonnou hmotu E95** by bylo i nadále možné zcela osvobodit od spotřební daně na základě tzv. pilotních projektů technologického vývoje ekologicky příznivějších palivových směsí na základě lihu kvasného bezvodého zvláště denaturovaného splňujícího kritéria udržitelnosti biopaliv.
- U **pohonné hmoty E85** by bylo možné uplatňovat nárok na vrácení daně ve výši 12.840 Kč/1000 litrů z objemu lihu obsaženého ve směsi.

Varianta 1

Tato varianta předpokládá ukončení daňových zvýhodnění k 1. červenci 2015, což by znamenalo následující.

- **Pohonná hmota B30** by byla zdaněna sazbou spotřební daně ve výši 10.950 Kč/1000 litrů.
- **Pohonná hmota B100** by byla zdaněna sazbou spotřební daně ve výši 10.950 Kč/1000 litrů.
- **Rostlinné oleje určené k pohonu motorů**, by byly zdaněny sazbou spotřební daně ve výši 10.950 Kč/1000 litrů.
- **Bioplyn učený k pohonu motorů** by byl zdaněn sazbou daně 68,40 Kč/MWh s postupným nárůstem do roku 2020.
- **Biopaliva druhé generace** by byla zdaněna podle toho, zda by byla spalována ve vznětových (10.950 Kč/1000 l) nebo zážehových motorech (12.840 Kč/1000 l).
- **Pohonná hmota E95** by byla zdaněna sazbou daně ve výši 10.950 Kč/1000 l.
- **Pohonná hmota E85** by byla zdaněna sazbou daně ve výši 12.840 Kč/1000 l.

Varianta 2

Tato varianta předpokládá plnou implementaci Programu v původním znění, tedy následující:

- **Pohonná hmota B30** (s metylestery řepkového oleje splňující kritéria udržitelnosti biopaliv) by byla zdaněna sníženou sazbou spotřební daně ve výši 7.665 Kč/1000 litrů.
- **Pohonná hmota B100** (metylestery mastných kyselin splňující kritéria udržitelnosti biopaliv) by byla zdaněna sazbou daně 500 Kč/1000 litrů.
- **Rostlinné oleje určené k pohonu motorů**, které splňují kritéria udržitelnosti biopaliv, by byly osvobozeny od spotřební daně.
- **Bioplyn (v kapalném nebo plynném stavu) učený k pohonu motorů** by byl osvobozen od spotřební daně, resp. od daně ze zemního plynu a některých dalších plynů.
- **Biopaliva druhé generace** by bylo i nadále možné zcela osvobodit od spotřební daně na základě tzv. pilotních projektů technologického vývoje ekologicky příznivých paliv.
- **Pohonnou hmotu E95** by bylo i nadále možné zcela osvobodit od spotřební daně na základě tzv. pilotních projektů technologického vývoje ekologicky příznivějších palivových směsí na základě lihu kvasného bezvodého zvláště denaturovaného splňujícího kritéria udržitelnosti biopaliv.
- U **pohonné hmoty E85** by bylo možné uplatňovat nárok na vrácení daně ve výši 12.600 Kč/1000 litrů z objemu lihu obsaženého ve směsi.

Varianta 3

Tato varianta předpokládá plnou implementaci Programu, ovšem s výší daňových zvýhodnění podle propočtů vyhovujících připomínkám Evropské komise, tedy následující:

- **Pohonná hmota B30** (s metylestery řepkového oleje splňující kritéria udržitelnosti biopaliv) by byla zdaněna sníženou sazbou spotřební daně ve výši 8 415 Kč/1000 litrů.
- **Pohonná hmota B100** (metylestery mastných kyselin splňující kritéria udržitelnosti biopaliv) by byla zdaněna sazbou daně 1 800 Kč/1000 litrů.
- **Rostlinné oleje určené k pohonu motorů**, které splňují kritéria udržitelnosti biopaliv, by byly zdaněny sazbou daně 1 800 Kč/1000 litrů.
- **Bioplyn (v kapalném nebo plynném stavu) učený k pohonu motorů** by byl osvobozen od spotřební daně, resp. od daně ze zemního plynu a některých dalších plynů.
- **Biopaliva druhé generace** by bylo i nadále možné zcela osvobodit od spotřební daně na základě tzv. pilotních projektů technologického vývoje ekologicky příznivých paliv.
- **Pohonnou hmotu E95** by bylo i nadále možné zcela osvobodit od spotřební daně na základě tzv. pilotních projektů technologického vývoje ekologicky příznivějších palivových směsí na základě lihu kvasného bezvodého zvláště denaturovaného splňujícího kritéria udržitelnosti biopaliv.

- U **pohonné hmoty E85** by bylo možné uplatňovat nárok na vrácení daně ve výši 11 310 Kč/1000 litrů z objemu lihu obsaženého ve směsi.

1.3 Vyhodnocení nákladů a přínosů

1.3.1 Identifikace nákladů a přínosů

Výše uvedené varianty byly vyhodnoceny podle několika kritérií, která pokrývají přínosy (respektive šířeji klady) a náklady (respektive zápory) jednotlivých řešení. Jedná se o **dopad na inkaso veřejných rozpočtů** (kumulovaně za spotřební daň a odvody z nově vytvořených pracovních míst), dále je zhodnocen vliv na **potenciální daňové úniky** a s tím související náročnost činností správce daně při kontrole a prevenci daňových úniků v oblasti daňových zvýhodnění biopaliv, vliv na **emise skleníkových plynů**, **ceny** potravin a pohonných hmot. Nutností je také zahrnout **soulad s příslušnými směrnicemi**, resp. právem Evropské unie.

1.3.2 Náklady

Varianta 0

Náklady této varianty jsou spojeny s nižším inkasem ze spotřební daně než v případě, kdy by byla biopaliva plně zdaňována (varianta 1). Celkový negativní kumulovaný dopad (2015 – 2020) této varianty do veřejných rozpočtů z titulu nevybrané spotřební daně by měl být cca - 10,9 mld. Kč. Z toho cca - 9,9 mld. Kč by mělo činit nižší inkaso státního rozpočtu a - 992 mil. Kč nižší inkaso Státního fondu dopravní infrastruktury. Nutno však zdůraznit, že negativní dopady této varianty vyplývají z důvodu porovnání s variantou 1 (tj. plné zdanění biopaliv).

Negativem této varianty je také to, že by od 1. července 2015 byla poskytována nepovolená veřejná podpora ve smyslu čl. 107 Smlouvy o fungování Evropské unie se všemi následnými konsekvencemi, které z takové skutečnosti vyplývají.

Tato varianta je spojena s potenciálním úbytkem pracovních míst v sektorech, které nabízí tradiční motorová paliva (oproti variantě 1). Tento dopad Program přímo nevyčísľuje. Uvádí však, že tento sektor by mohl do budoucna těžit ze zapojení do procesu hydrokrakování při zpracování olejových a tukových zbytků, mastných kyselin a esterů, což je proces výroby pokročilých biopaliv.

Mimo výše uvedené je tato varianta také v rozporu s usnesením vlády č. 655/2014.

Negativem této varianty je také vyšší náročnost pro správce daně při prevenci a kontrole potenciálních daňových úniků (oproti variantě 1), které jsou spojeny s daňovými zvýhodněními a dalšími výjimkami v daňovém systému. Konkrétně v tomto případě je velmi obtížná kontrola přimíchávání osvobozených čistých biopaliv již uvedených do volného daňového oběhu do tradičních pohonných hmot mimo prostor daňových skladů. Tyto daňové úniky jsou spojeny s neoprávněným vznikem nároku na vydání osvobozených čistých biopaliv či zneužití biopaliv druhé generace, popřípadě pohonné hmoty E95. V prvním případě jako prevence daňových úniků slouží povolovací řízení pro uživatele (přeprodejce čistých biopaliv v režimu volného daňového oběhu) s následným vedením evidence, v druhém případě lze osvobození povolit pouze na základě tzv. pilotního projektu, který schvaluje Ministerstvo životního prostředí a Ministerstvo financí pro omezený počet vozidel a omezené množství pohonných hmot. U pohonné hmoty E85 je prevence daňových úniků řešena formou možnosti uplatnit nárok na vrácení daně z podílu lihu ve směsi, který je při uvedení do volného daňového oběhu zdaněn jako klasický bezolovnatý benzín (12 840 Kč/1 000 litrů).

V rámci posuzování oprávněnosti nároku na vrácení daně může správce daně před uznáním tohoto nároku zahájit například postup k odstranění pochybností podle daňového řádu.

Potenciálním nedostatkem této varianty je i negativní vliv na konečné ceny potravin.

Varianta 1

Negativem této varianty by podle Programu bylo nevyužití nástroje, který by měl výrazně pozitivní vliv na zaměstnanost a následné odvody do veřejných rozpočtů. V případě, že by nebyl Program implementován, nevzniklo by cca 14 tis. nových pracovních míst.

Potenciálním negativem této varianty je možné zvyšování závislosti České republiky na politicky nestabilních regionech, odkud ropa pochází.

Také by vzhledem k omezení spotřeby biopaliv, která splňují kritéria udržitelnosti biopaliv, mohlo dojít k nárůstu produkovaných emisí skleníkových plynů. Mohlo by tak dojít k nesplnění cílů EU při redukci emisí skleníkových plynů a náhradě fosilních paliv alternativními palivy podle směrnic 2009/28/ES a 2009/30/ES. Nesplnění těchto cílů by bylo spojeno s případnými sankcemi.

Mimo výše uvedené je tato varianta také v rozporu s usnesením vlády č. 655/2014.

Varianta 2

Náklady této varianty jsou spojeny s nižším inkasem ze spotřební daně. Celkový kumulovaný negativní dopad (2015 – 2020) této varianty do veřejných rozpočtů z titulu nevybrané spotřební daně by měl být cca 10,6 mld. Kč. Z toho cca 9,6 mld. Kč by mělo činit nižší inkaso státního rozpočtu a 965 mil. Kč nižší inkaso Státního fondu dopravní infrastruktury (oproti variantě 1, tedy plnému zdanění).

Negativem této varianty je také to, že by v případě, kdy by Evropská komise neuznala výpočty výše daňových podpor, které byly uvedeny v Programu, byla od 1. července 2015 poskytována nepovolená veřejná podpora ve smyslu čl. 107 Smlouvy o fungování Evropské unie se všemi následnými konsekvencemi, které z takové skutečnosti vyplývají.

Tato varianta je spojena s potenciálním úbytkem pracovních míst v sektorech, které nabízí tradiční motorová paliva. Tento dopad Program přímo nevyčísľuje. Uvádí však, že tento sektor by mohl do budoucna těžit ze zapojení do procesu hydrokrakování při zpracování olejových a tukových zbytků, mastných kyselin a esterů, což je proces při výrobě pokročilých biopaliv.

Negativem této varianty je též vyšší náročnost pro správce daně při prevenci a kontrole potenciálních daňových úniků (oproti variantě 1), které jsou spojeny s daňovými zvýhodněními a dalšími výjimkami v daňovém systému. Konkrétně v tomto případě je velmi obtížná kontrola přimíchávání osvobozených čistých biopaliv již uvedených do volného daňového oběhu do tradičních pohonných hmot mimo prostor daňových skladů. Tyto daňové úniky jsou spojeny s neoprávněným vznikem nároku na vydání osvobozených čistých biopaliv či zneužití biopaliv druhé generace, popřípadě pohonné hmoty E95. V prvním případě jako prevence daňových úniků slouží povolovací řízení pro uživatele (přeprodejce čistých biopaliv v režimu volného daňového oběhu) s následným vedením evidence, v druhém případě lze osvobození povolit pouze na základě tzv. pilotního projektu, který schvaluje Ministerstvo životního prostředí a Ministerstvo financí pro omezený počet vozidel a omezené množství pohonných hmot. Pohonná hmota B100 bude navíc oproti nulové variantě zdaněna minimální sazbou, což mírně sníží výhodu z případného podvodného jednání.

U pohonné hmoty E85 je prevence daňových úniků řešena formou možnosti uplatnit nárok na vrácení daně z podílu lihu ve směsi, který je při uvedení do volného daňového oběhu zdaněn jako klasický bezolovnatý benzín (12.840 Kč/1.000 litrů). V rámci posuzování oprávněnosti nároku na vrácení daně může správce daně před uznáním tohoto nároku zahájit například postup k odstranění pochybností podle daňového řádu.

Potenciálním nedostatkem této varianty je negativní vliv na konečné ceny potravin.

Varianta 3

Náklady této varianty jsou spojeny s nižším inkasem ze spotřební daně. Celkový kumulovaný negativní dopad (2015 – 2020) této varianty do veřejných rozpočtů z titulu nevybrané spotřební daně by měl být cca 9 mld. Kč. Z toho cca 8,2 mld. Kč by mělo činit nižší inkaso státního rozpočtu a 820 mil. Kč nižší inkaso Státního fondu dopravní infrastruktury (oproti variantě 1, tedy plnému zdanění).

Tato varianta je spojena s potenciálním úbytkem pracovních míst v sektorech, které nabízí tradiční motorová paliva. Tento dopad Program přímo nevyčísľuje. Uvádí však, že tento sektor by mohl do budoucna těžit ze zapojení do procesu hydrokrakování při zpracování olejových a tukových zbytků, mastných kyselin a esterů, což je proces při výrobě pokročilých biopaliv.

Negativem této varianty je též vyšší náročnost pro správce daně při prevenci a kontrole potenciálních daňových úniků (oproti variantě 1, tedy plnému zdanění), které jsou spojeny s daňovými zvýhodněními a dalšími výjimkami v daňovém systému. Konkrétně v tomto případě je velmi obtížná kontrola přimíchávání biopaliv již uvedených do volného daňového oběhu se zvýhodněnou daňovou sazbou do tradičních pohonných hmot mimo prostor daňových skladů. Tyto daňové úniky jsou také spojeny s neoprávněným zneužitím daňově osvobozených biopaliv druhé generace, popřípadě pohonné hmoty E95.

U pohonné hmoty E85 je prevence daňových úniků řešena formou možnosti uplatnit nárok na vrácení daně z podílu lihu ve směsi, který je při uvedení do volného daňového oběhu zdaněn jako klasický bezolovnatý benzín (12 840 Kč/1 000 litrů). V rámci posuzování oprávněnosti nároku na vrácení daně může správce daně před uznáním tohoto nároku zahájit například postup k odstranění pochybností podle daňového řádu.

Potenciálním nedostatkem této varianty je negativní vliv na konečné ceny potravin.

1.3.3 Přínosy

Varianta 0

Přínosem této varianty je podle Programu výrazně pozitivní vliv na zaměstnanost a následné odvody do veřejných rozpočtů (oproti variantě 1 tedy plnému zdanění biopaliv). Tato varianta představuje vyšší míru daňového zvýhodnění než varianta, která implementuje Program, která má vytvořit cca 14 tis. nových pracovních míst v zemědělství a biopalivovém průmyslu a během Programu do rozpočtů přinést 14,6 – 16,2 mld. Kč. U této varianty by se dal tedy očekávat mírně vyšší pozitivní přínos.

Potenciálním pozitivem této varianty je snížení závislosti České republiky na politicky nestabilních regionech, odkud ropa pochází.

Vzhledem k nastavení stávajícího daňového zvýhodnění, kdy jsou daňově zvýhodněna pouze biopaliva, která splňují kritéria udržitelnosti biopaliv, lze očekávat pozitivní vliv na snížení emisí skleníkových plynů.

Jako potenciální pozitivum lze spatřovat i možné působení na snížení cen pohonných hmot pro konečné spotřebitele z titulu zvýšení konkurence na trhu s pohonnými hmotami. Vzhledem k vysoce konkurenčnímu prostředí však lze tento vliv považovat za minimální.

Varianta 1

Pozitiva této varianty jsou spojena s vyšším inkasem ze spotřební daně (státního rozpočtu a Státního fondu dopravní infrastruktury) než v případě realizace Programu. Celkový kumulovaný pozitivní dopad (2015 – 2020) vybrané spotřební daně na veřejné rozpočty by měl být cca 10,6 mld. Kč oproti případu, kdy by byl Program realizován (alternativní varianta B) a 10,9 mld. Kč oproti případu, kdy by byl zachován stávající stav daňových zvýhodnění (varianta 2).

Pozitivem této varianty je také to, že by od 1. července 2015 nebyla poskytována nepovolená veřejná podpora ve smyslu čl. 107 Smlouvy o fungování Evropské unie.

Tato varianta by také nebyla spojena s potenciálním úbytkem pracovních míst v sektorech, které nabízí tradiční motorová paliva. Tento dopad Program přímo nevyčísľuje.

Pozitivem této varianty (oproti nulové variantě a variantě 2) je úspora správce daně při prevenci a kontrole potenciálních daňových úniků, které jsou spojeny s daňovými zvýhodněními a dalšími výjimkami v daňovém systému. Tuto úsporu však nelze chápat jako úsporu nákladů, neboť personální náklady (oproti variantě 0 i variantě 2) by měly zůstat na stejné úrovni. Kontrolní a další činnosti správce daně v oblasti daňového zvýhodnění biopaliv však budou moci být částečně nahrazeny intenzivnější činností v jiných oblastech.

Varianta 2

Přínosem této varianty je podle Programu výrazně pozitivní vliv na zaměstnanost a následné odvody do veřejných rozpočtů. Tato varianta má vést k vytvoření cca 14 tis. nových pracovních míst a během Programu do rozpočtů přinést 14,6 – 16,2 mld. Kč v porovnání s variantou 1, kdy by byla biopaliva plně zdaněna.

Pozitivem této varianty je také to, že by od 1. července 2015 nebyla poskytována nepovolená veřejná podpora ve smyslu čl. 107 Smlouvy o fungování Evropské unie se všemi následnými konsekvencemi, které z takové skutečnosti vyplývají. Podmínkou však je úspěšná notifikace Programu.

Potenciálním pozitivem této varianty je snížení závislosti České republiky na politicky nestabilních regionech, odkud ropa pochází.

Vzhledem k tomu, že by měla být daňově zvýhodněna pouze biopaliva, která splňují kritéria udržitelnosti biopaliv, lze očekávat pozitivní vliv na snížení emisí skleníkových plynů.

Jako potenciální pozitivum lze spatřovat i možné působení na snížení cen pohonných hmot pro konečné spotřebitele z titulu zvýšení konkurence na trhu s pohonnými hmotami. Vzhledem k vysoce konkurenčnímu prostředí však lze tento vliv považovat za minimální.

Tato varianta je v souladu s usnesením vlády č. 655/2014.

Varianta 3

Přínosem této varianty je podle Ministerstva zemědělství výrazně pozitivní vliv na zaměstnanost a následné odvody do veřejných rozpočtů. Tato varianta má vést k vytvoření cca 14 tis. nových pracovních míst a do konce roku 2020 do rozpočtů přinést 14,6 - 16,2 mld. Kč v porovnání s variantou 1, kdy by byla biopaliva plně zdaněna.

Pozitivem této varianty je také to, že by od 1. července 2015 nebyla poskytována nepovolená veřejná podpora ve smyslu čl. 107 Smlouvy o fungování Evropské unie se všemi následnými konsekvencemi, které z takové skutečnosti vyplývají. Podmínkou však je úspěšná notifikace nově navržených výší daňových zvýhodnění uvedených v Programu.

Potenciálním pozitivem této varianty je snížení závislosti České republiky na politicky nestabilních regionech, odkud ropa pochází.

Vzhledem k tomu, že by měla být daňově zvýhodněna pouze biopaliva, která splňují kritéria udržitelnosti biopaliv, lze očekávat pozitivní vliv na snížení emisí skleníkových plynů.

Jako potenciální pozitivum lze spatřovat i možné působení na snížení cen pohonných hmot pro konečné spotřebitele z titulu zvýšení konkurence na trhu s pohonnými hmotami. Vzhledem k vysoce konkurenčnímu prostředí však lze tento vliv považovat za minimální.

1.3.4 Vyhodnocení nákladů a přínosů variant

Varianty jsou hodnoceny z několika hledisek. Jedná se o **dopad na inkaso veřejných rozpočtů** (kumulovaně za spotřební daň a odvody z nově vytvořených pracovních míst), dále je zhodnocen vliv na **potenciální daňové úniky** a s tím související náročnost činností správce daně při kontrole a prevenci daňových úniků v oblasti daňových zvýhodnění biopaliv, vliv na **emise skleníkových plynů**, **ceny potravin** a pohonných hmot. Nutností je také zahrnout **soulad s příslušnými směrnicemi**, resp. právem Evropské unie. Varianty jsou v rámci každého kritéria seřazeny od nejvhodnější po nejméně vhodnou. Varianta s nejnižším počtem „bodů“ je poté vyhodnocena jako nejvhodnější.

Co se týče dopadů na **inkaso veřejných rozpočtů**, nejlépe je hodnocena varianta 3, neboť podle Programu a navazujících přepočtů výše daňových podpor povede k vytvoření tolika pracovních míst, že její celkový vliv bude pozitivní. Zároveň by vedla ke stejnému cíli jako nulová varianta a varianta 2, avšak za cenu nižších nákladů, resp. nižšího výpadku inkasa spotřební daně. Naopak kompletní zrušení všech osvobození by podle logiky Programu vedlo k ušlým příležitostem naplnění inkasa. Z tohoto důvodu je varianta 1 hodnocena jako nejméně vhodná. Vzhledem k tomu, že Programem předpokládaný vývoj počtu nových pracovních míst v zemědělství a biopalivovém průmyslu může být značně volatilní, je přisuzována tomuto kritériu stejná váha jako kritériím ostatním.

Z hlediska **potenciálu daňových úniků** je jako nejvhodnější zvolena varianta kompletního zrušení daňových zvýhodnění biopaliv. Ostatní varianty s daňovým zvýhodněním s sebou nesou potenciál daňových úniků a jsou náročné na kontrolu. Nicméně varianty 2 a 3 již neobsahují některá osvobození od spotřební daně a také nárok na vrácení daně u pohonné hmoty E85 je nižší než v případě nulové varianty. Z tohoto hlediska je tedy za nejméně vhodnou považována varianta 0.

Při hodnocení potenciálu **redukce emisí skleníkových plynů** je nutné vycházet z faktu, že daňové zvýhodnění se týká pouze biopaliv, která splňují kritéria udržitelnosti biopaliv. Vzhledem k nejvyšší míře daňového zvýhodnění je v rámci tohoto kritéria nejlépe hodnocena varianta 0, která předpokládá nejvyšší míru substituce fosilních paliv biopalivy splňujícími kritéria udržitelnosti biopaliv, která jsou emisně méně náročná. Druhou nejvýhodnější se jeví varianta 2, která vzhledem k nižším daňovým zvýhodněním nepovede k takové míře substituce fosilních paliv, dále pak varianta 3 a jako nejméně vhodná se jeví varianta 1.

Při hodnocení dopadů na **ceny potravin a pohonných hmot** bylo bráno v potaz, že Česká republika podle Programu disponuje dostatečným množstvím ploch pro pěstování biopaliv a ze zjednodušujícího předpokladu stejné výnosnosti jednotlivých ploch. Případný negativní vliv daňových zvýhodnění biopaliv na ceny potravin by mohl být kompenzován jejich

potenciálně pozitivním vlivem na ceny pohonných hmot. Z tohoto hlediska lze tedy všechny varianty považovat za totožné.

Posledním hodnoceným kritériem je **soulad s právem Evropské unie**. Varianta 0 je stavem, který bude od 1. července 2015 v rozporu s unijními předpisy a mohla by do budoucna znamenat dodatečné náklady veřejných rozpočtů v souvislosti s případným řízením pro porušení Smlouvy o fungování Evropské unie. Totéž by platilo pro variantu 2 v případě, že by Evropská komise neuznala původní způsob výpočtu nutných daňových podpor. Naopak alternativní varianty 1 a 3 lze z tohoto hlediska považovat za vyhovující. V tomto ohledu je nutné připomenout, že varianta 1 by mohla vést ke stavu, který by byl v rozporu s povinnými cíli podle směrnic 2009/28/ES a 2009/30/ES.

1.4 Návrh řešení

1.4.1 Stanovení pořadí variant a výběr nejvhodnějšího řešení

Z výše uvedeného hodnocení lze pro přehlednost vytvořit následující tabulku, která shrnuje pořadí jednotlivých variant v rámci hodnocených kritérií.

Tabulka 3: Vyhodnocení jednotlivých variant

	Varianta 0	Varianta 1	Varianta 2	Varianta 3
Dopady na inkaso veřejných rozpočtů	3	4	2	1
Potenciál daňových úniků	4	1	3	2
Emise skleníkových plynů	1	4	2	3
Vliv na ceny	1–4	1–4	1–4	1–4
Soulad s právem Evropské unie	3–4	1–2	3–4	1–2
CELKEM	14	13	13	10

Jednotlivá zvolená kritéria byla pro každou variantu hodnocena zvlášť, přičemž následně došlo v rámci každého kritéria ke stanovení pořadí variant (1 – nejlepší, 4 – nejhorší). Výsledné číslo udává celkové hodnocení každé z variant, přičemž čím nižší číslo, tím o vhodnější variantu se jedná.

Z tabulky vyplývá, že jako nejvhodnější se v rámci všech hodnocených kritérií jeví **varianta 3**, tedy plná implementace Programu s revidovanými výšemi daňových zvýhodnění ve smyslu připomínek Evropské komise k Programu.

1.5 Implementace doporučené varianty a vynuucování

Zvolená varianta bude implementována novelou zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů a části čtyřicáté páté zákona č. 261/2007 Sb., o stabilizaci veřejných rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů.

Za implementaci dotčené novely bude zodpovědné Ministerstvo financí. Správu spotřebních daní již v současné době provádí Celní správa České republiky.

Do implementace a vynuucování této regulace budou zapojeny Ministerstvo financí (legislativní rámec) a orgány Celní správy České republiky (správa daně).

Informace může být publikována na webových stránkách Ministerstva financí i Generálního ředitelství cel. V současné době není známo žádné administrativní riziko spojené s praktickou

implementací. Jediným možným rizikem tak zůstává případná neúspěšná notifikace Programu. Vzhledem ke změnám, které vyplynuly z notifikačního procesu Programu a které bylo nutné do novely zapracovat, se předpokládá, že navrhovaná legislativní úprava bude předložena vládě v první polovině února 2015 a nabude účinnosti dne 1. července 2015.

1.6 Přezkum účinnosti regulace

Účinnost předloženého návrhu novely zákona o spotřebních daních bude ověřována v praxi s tím, že kontrola fungování nové právní úpravy bude prováděna a vyhodnocována celními orgány.

Ministerstvo zemědělství bude každoročně předkládat vládě zprávu, která bude obsahovat hodnocení, zda u daňově zvýhodněných biopaliv splňujících kritéria udržitelnosti biopaliv nedochází k překompencacím.

V případě, že tomu tak bude, Ministerstvo financí může příslušně upravit jednotlivá daňová zvýhodnění.

1.7 Konzultace a zdroje dat

Konzultace s dotčenými subjekty probíhala již ve fázi tvorby Programu a dále v rámci interního a externího připomínkového řízení k této novele prostřednictvím oslovení příslušných svazů, sdružení a asociací (např. ČALPG, ČAPPO, HK ČR, SCHP, SČS, SL, SVL, UVDL). Konzultace probíhala i s Evropskou komisí v rámci procesu notifikace Programu.

Diskusí a tvorby návrhu se účastnil po celou dobu správce daně, jehož požadavky novela zákona o spotřebních daních především řeší. Konzultace s dotčenými svazy proběhly korektně a připomínky těchto míst byly vyhodnoceny a případně do materiálu zapracovány.

2 Zavedení sledování plnění povinnosti uvádět stanovené množství biopaliv v pohonných hmotách v průběhu kalendářního roku

2.1 Důvod předložení a cíle

2.1.1 Název

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.

2.1.2 Definice problému

Důvodem předložení návrhu je omezení obcházení povinnosti nahrazovat fosilní paliva biopalivy, a tím i omezení deformace trhu a podpora snižování emisí skleníkových plynů.

Na základě praktických poznatků bylo v uplynulém období identifikováno vážné riziko obcházení plnění povinností stanovených zákonem č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně ovzduší“). Tento nešvar se významně rozmáhá a narušuje jak plnění závazků České republiky ve vztahu k Evropské unii, tak zásadním způsobem znevýhodňuje subjekty, které své povinnosti nejen v této oblasti řádně plní. Porušování zákonem stanovených povinností má v neposlední řadě přímý vliv na vznik významných nedoplatků na pokutách vyměřených za nedodaná biopaliva, resp. neoprávněné uplatnění daňového zvýhodnění čistých biopaliv a pohonných hmot s vysokým obsahem biopaliv.

2.1.3 Popis existujícího právního stavu v dané oblasti

Zákon o ochraně ovzduší v § 19 odst. 1 stanoví dodavatelům pohonných hmot povinnost zajistit, aby pohonné hmoty uváděné do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky pro dopravní účely nebo pohonné hmoty dodávané na daňové území České republiky pro dopravní účely uvedené do volného daňového oběhu v jiném členském státě Evropské unie obsahovaly zákonem stanovené minimální množství biopaliva (ve výši 4,1 % objemových z celkového množství motorových benzinů přimíchaných do motorových benzinů a ve výši 6,0 % objemových z celkového množství motorové nafty přimíchaných do motorové nafty). V § 19 odst. 9 zmiňovaného zákona je dodavatelům pohonných hmot dále stanovena povinnost podat místně příslušnému celnímu úřadu každoročně k 31. lednu hlášení o splnění povinnosti uvedení minimálního množství biopaliv do volného daňového oběhu pro dopravní účely nebo o splnění povinnosti dodání minimálního množství biopaliv na daňové území České republiky pro dopravní účely v pohonných hmotách uvedených do volného daňového oběhu v jiném členském státě Evropské unie za uplynulý kalendářní rok.

Nevyhovující je rovněž stávající úprava délky stanoveného období (kalendářní rok), která v praxi vede k situaci, kdy dodavatel pohonných hmot uvádí do volného daňového oběhu nebo dodává ve volném daňovém oběhu z jiných členských států na území České republiky výhradně pohonné hmoty neobsahující biopalivo a v průběhu stanoveného období náhle ukončí činnost, aniž by zákonem stanovenou povinností ve sledovaném období splnil a pokutu za nedodaná biopaliva již není na kom vymáhat. Zjištění nedodržování stanovených zásad v těchto případech je možné až po uplynutí ročního vykazovacího období a vlastní zajištění nápravy včetně vyvození sankcí vůči těmto dočasně působícím subjektům je velmi obtížné.

Neplnění povinností stanovených zákonem o ochraně ovzduší se tak ve svých důsledcích negativně promítá nejen v poškozování životního prostředí a plnění závazků České republiky ve vztahu k Evropské unii, ale i v krácení příjmů státního rozpočtu, poškozování tržního

prostředí v daném segmentu („vytlačování“ subjektů, které stanovené povinnosti řádně plní) a generování finančních prostředků pro páchaní daňové trestné činnosti.

2.1.4 Identifikace dotčených subjektů

Navrhovaná novela zákona o ochraně ovzduší se týká především osob (dodavatelů pohonných hmot), které v souladu s definicí ze směrnice 2009/30/ES uvádějí motorové benziny nebo motorovou naftu do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky pro dopravní účely nebo které dodávají na daňové území České republiky pro dopravní účely motorové benziny nebo motorovou naftu uvedené do volného daňového oběhu v jiném členském státě Evropské unie, a orgánů Celní správy České republiky. (Počet dodavatelů pohonných hmot, tj. osob podávajících hlášení o splnění povinnosti uvedení minimálního množství biopaliva v předešlých letech: 2010 – 43; 2011 – 58; 2012 – 48; 2013 – 49).

2.1.5 Popis cílového stavu

Cílem je zajištění výroby a distribuce pohonných hmot obsahujících biopaliva v míře vyžadované mezinárodními závazky, které Česká republika přijala v oblasti ochrany klimatu. Umožnění efektivnější kontroly plnění zákonem stanovených povinností a zamezení vzniku významných nedoplatků na pokutách z nedodaného objemu biopaliv (včetně zamezení možnosti neoprávněného uplatnění daňového zvýhodnění čistých biopaliv a pohonných hmot s vysokým obsahem biopaliv).

Nástrojem pro naplnění cíle je zpřísnění pravidel regulujících zásady pro plnění povinností přimíchávání biopaliv do automobilových benzinů a motorové nafty při jejich uvádění do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky pro dopravní účely nebo dodávání ve volném daňovém oběhu z jiných členských států na území České republiky pro dopravní účely, a tím vytvoření předpokladů pro řádné plnění této povinnosti všemi subjekty na trhu.

2.1.6 Zhodnocení rizika

Hlavním rizikem je v případě nečinnosti možnost obcházení povinností stanovených zákonem o ochraně ovzduší dodavateli pohonných hmot, a tím omezení možnosti eliminovat v praxi identifikovaná rizika (tzn., že z trhu nebudou vyloučeny subjekty záměrně porušující stanovené povinnosti a nedojde k zamezení/omezení vzniku významných nedoplatků na pokutách za neuvedení minimálního množství biopaliva v pohonných hmotách určených pro dopravní účely).

2.2 Návrh variant řešení

Varianta 0

Varianta 0 představuje zachování současného stavu.

Varianta I

Varianta I předpokládá stanovení pevného obsahu biopaliva v každém litru pohonné hmoty uvedené do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky pro dopravní účely nebo pohonné hmoty dodané ve volném daňovém oběhu z jiných členských států na území České republiky pro dopravní účely.

Varianta II

Varianta II navrhuje zavést průběžné sledování plnění povinnosti uvádět určité množství biopaliv v pohonných hmotách uváděných na daňové území České republiky pro dopravní účely nebo dodávaných na daňové území České republiky pro dopravní účely v případě, že byly do volného daňového oběhu uvedeny v jiném členském státě, spolu se zavedením povinnosti deponovat peněžní prostředky v případě nesplnění této povinnosti využitelné na případnou budoucí pokutu.

2.3 Vyhodnocení nákladů a přínosů

2.3.1 Identifikace nákladů a přínosů

Při formulaci alternativních návrhů novely zákona o ochraně ovzduší byly identifikovány případné dopady na dotčené subjekty. Náklady a přínosy jednotlivých návrhů jsou blíže specifikovány v bodu 3.3.4 Vyhodnocení nákladů a přínosů variant.

2.3.2 Náklady

Varianta 0

Nástroje, které má současný zákon o ochraně ovzduší k dispozici, jsou nedostatečné či nefunkční a neumožňují zajistit řádné plnění veškerých zákonem stanovených povinností v plném rozsahu.

Varianta I

Varianta I se zakládá na přimíchání pevného obsahu biopaliva do každého litru pohonné hmoty uvedené do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky pro dopravní účely nebo dodávané na daňové území České republiky pro dopravní účely v případě, že pohonné hmoty byly do volného daňového oběhu uvedeny v jiném členském státě. V tom případě je nutné zavést mnoho výjimek, mezi nimi:

- Z kvalitativních důvodů je vyloučeno přimíchávání biopaliv do některých druhů motorových paliv (BA 98 Super Plus; motorová nafta NM tř. A2 – určená pro náhradní zdroje elektrického proudu).
- Nutné je zachovat výjimku z povinnosti přimíchávání biopaliv do pohonných hmot skladovaných pro účely státních hmotných rezerv (výjimka stanovena přímo zákonem o ochraně ovzduší – viz § 19 odst. 7, z důvodu dlouhodobého skladování).
- Zákaz přídavku biopaliv určených pro ozbrojené síly České republiky a ozbrojené síly členských států Severoatlantické smlouvy NATO.

Na straně dodavatele pohonných hmot dojde ke zvýšení administrativní zátěže v důsledku náročnějšího logistického zajištění dodávek pohonných hmot obsahujících stanovený podíl biopaliva.

Varianta II

Hlavním nákladem vyplývajícím ze zvažované varianty řešení je částečné zvýšení administrativní zátěže na straně dodavatelů pohonných hmot i orgánů Celní správy České republiky. V případě nesplnění dílčí povinnosti uvedení minimálního množství biopaliva v průběhu příslušného období kalendářního roku se na straně dodavatelů pohonných hmot dále jedná o zvýšení ekonomických nákladů spojených s povinností čtvrtletně poskytnout

peněžní prostředky v závislosti na množství neuvedených biopaliv (jistota). Ekonomické náklady vyplývající ze zvažované varianty by tedy vznikaly pouze při nesplnění povinnosti zajistit minimální množství biopaliv v průběhu kalendářního roku. Pokud by dodavatel pohonných hmot v následujícím příslušném období kalendářního roku povinnost zajistit minimální množství biopaliv v průběhu kalendářního roku splnil, poskytnuté peněžní prostředky (jistota) by byly vráceny. Tyto peněžní prostředky by sloužily pouze k případnému „pokrytí“ pokuty z nedodaného objemu biopaliv dle ustanovení § 19 odst. 10 zákona o ochraně ovzduší.

Na straně orgánů Celní správy České republiky se bude dále jednat o nezbytné náklady spojené s úpravou příslušné aplikace umožňující administraci peněžních prostředků (jistot) poskytnutých dodavateli pohonných hmot.

2.3.3 Přínosy

Varianta 0

Dodržení zásady legislativní zdrženlivosti. Nedojde ke zvýšení administrativní zátěže na straně dodavatelů pohonných hmot, ani na straně orgánů státní správy.

Varianta I

Varianta je již uplatňována v některých členských státech Evropské unie. Je zajištěn pevný podíl biopaliva v pohonných hmotách.

Varianta II

Základním přínosem varianty zvažované právní úpravy je zajištění výroby a distribuce pohonných hmot obsahujících biopaliva v míře vyžadované mezinárodními závazky, které Česká republika přijala v oblasti ochrany klimatu, a omezení vzniku významných nedoplatků na pokutách za neuvedení minimálního množství biopaliva v pohonných hmotách určených pro dopravní účely (včetně zamezení možnosti neoprávněného uplatnění daňového zvýhodnění čistých biopaliv a pohonných hmot s vysokým obsahem biopaliv).

Pro podnikatelský sektor je přínosem narovnání podmínek jednotlivých subjektů podnikajících v tomto segmentu, jelikož navrhovaná právní úprava významně přispěje k omezení ekonomických výhod dodavatelů pohonných hmot, kteří neplní zákonem stanovené povinnosti řádným způsobem.

2.3.4 Vyhodnocení nákladů a přínosů variant

Ve vzájemném hodnocení variant byly jednotlivé přínosy a náklady variant kvantifikovány. Kvantifikované charakteristiky jsou vzájemně poměřeny.

Varianta 0

- Varianta 0 nevyžaduje žádný legislativní zásah, a tím není zatížena finančními náklady.
- Postup dle nulové varianty neřeší vzniklou situaci a nenaplnuje stanovený cíl. Systém nebude vyhovovat požadavkům kladeným na Českou republiku mezinárodním právem.

Varianta I

- Varianta I splňuje stanovený cíl.

- Varianta I zakládá řadu výjimek, které by bylo velmi nákladné dodržovat.

Varianta II

- Varianta II splňuje stanovený cíl.
- Náklady na správu jsou nejnižší z variant.

2.4 Návrh řešení

Hlavním kritériem při posouzení návrhu řešení jednotlivých variant byl poměr mezi přínosy a náklady jednotlivých variant.

2.4.1 Stanovení pořadí variant a výběr nejvhodnějšího řešení

Z výše uvedeného hodnocení lze pro přehlednost vytvořit následující tabulku, která shrnuje pořadí jednotlivých variant v rámci hodnocených kritérií.

Tabulka 4: Vyhodnocení jednotlivých variant

	Varianta 0	Varianta I	Varianta II
Přínosy	1	3	3
Náklady	3	2	1
Celkem	0,333	1,5	3

Materiál obsahuje nulovou a dvě alternativní varianty. Z hlediska nárůstu nákladů dopadajících na dotčené subjekty je jako nejvhodnější vyhodnocena nulová varianta, neboť dotčeným subjektům nevzniknou žádné nové náklady (nedojde ke zvýšení administrativní zátěže ani případným finančním nákladům). Nulová varianta však neřeší rizika specifikovaná v bodu 3.1.2. Postup dle nulové varianty nelze doporučit, jelikož nástroje, které má současný zákon o ochraně ovzduší k dispozici, jsou nedostatečné či nefunkční a neumožňují zajistit plnění cílů ochrany ovzduší stanovených platnou legislativou (českou i evropskou) v plném rozsahu. Případné nesplnění cílů ve stanovených termínech je spojeno se sankcemi, které může Evropská komise uplatnit vůči těm členským státům, které tyto požadavky neplní.

Varianta I naplňuje stanovený cíl a redukuje nekalé chování rizikových subjektů. Možnost využití této varianty je ale významně negativně ovlivněna náklady. Ty nedosahují takové výše jako u varianty 0.

Varianta II naplňuje stanovený cíl s nejnižšími náklady. Pokud jsou uvažována všechna kritéria komplexně, lze za nejvhodnější považovat postup podle této varianty.

2.5 Implementace doporučené varianty a vynucování

Zvolená varianta bude implementována novelou do zákona o ochraně ovzduší.

Za implementaci dotčené novely bude zodpovědné Ministerstvo životního prostředí. Kontrolu dodržování zákonem stanovených podmínek již v současné době provádí orgány Celní správy České republiky.

Do implementace a vynucování této regulace budou zapojeny Ministerstvo životního prostředí (legislativní rámec) a orgány Celní správy České republiky (správa dané oblasti zákona o ochraně ovzduší).

V současné době není známo žádné administrativní riziko spojené s praktickou implementací.

2.6 Přezkum účinnosti regulace

Účinnost předloženého návrhu novely zákona o ochraně ovzduší bude ověřována v praxi s tím, že kontrola fungování nové právní úpravy bude v souladu se zákonem vymezenými kompetencemi prováděna a vyhodnocována zejména orgány Celní správy České republiky.

2.7 Konzultace a zdroje dat

Konzultace s dotčenými subjekty probíhala prostřednictvím oslovení příslušných sdružení a asociací (např. ČAPPO, výrobce biopaliv). Diskusí a tvorby návrhu novely zákona o ochraně ovzduší se účastnily Ministerstvo životního prostředí, Ministerstvo průmyslu a obchodu, Ministerstvo zemědělství, Ministerstvo financí a orgány Celní správy České republiky. Konzultace s dotčenými subjekty proběhly korektně a připomínky těchto míst byly vyhodnoceny a do projednávaného materiálu zapracovány.